

Народ не става, -- народ за слава...
Не ропот, желби, сухи молитви;
А -- борба, подвиг, жестоки битви.

ДРУГ ОБЩИЙ ХОР

/по-близо до сцената/

И кой е този дух на угрози --
кървав, ужасен, гибелен, страшен,
грозен та гнусен, -- който намусен,
подир победа, в страсти кипящи,
немирно гледа на град димящия? --
Кърволок тигър, звяр мършояден --
на зло, на пакост страстно предаден,
мърша подуша и плесен гробна,
та пламък дише и с ярост злобна,
зъби си гризе, челюсти движе,
в кървави нокти народът стиска,
рве се над него и му се иска,
със силни удари да го утрепи,
с плен и пожари да хвхх го изтреби...
Да л ще затрие той България? --
Кой да му каже, че ще го смаже
силна десница и крепка мишца. --
О, тъй да знаеш, ти Сялюмане,
че по-висок ще скоро да стане
Балканът наший с кости навозни
от твоите буйни, ратници грозни!

Поява I.

/Сялюман пашовът чядър, от двете страни на
чядърът бесилки поставени. Сялюман седи на